

Preek mgr. F. Wiertz bij openingsviering Heiligdomsvaart 2011

Maastricht, Basiliek St.Servaas, donderdag 30 juni 2011

1e lezing: Kor. 2, 1 – 10a

Evangelie: Mt. 24, 42 – 47

Maastricht krijgt een tunnel. Dat is geen nieuws. De kranten hebben er vol van gestaan. En wie naar Maastricht toekomt, ziet de eerste voorbereidingen voor dit grote project al. Nog even, en er gaat echt gegraven worden. Tunnels zijn soms nodig om het verkeer beter te laten doorstromen. Het kenmerk van een tunnel is dat je ondergronds gaat. Dat je het donker inrijdt. Wat het meeste opvalt als je eenmaal in een tunnel rijdt, is het licht dat aan het uiteinde schijnt. Het licht aan het einde van de tunnel is zelfs spreekwoordelijk geworden.

Het levert een zekerheid op voor iedereen die zich in een donkere tunnel bevindt: aan het einde gloort er weer licht. Het lijkt zelfs veel feller te schijnen, dan vóórdat je de tunnel in ging. Wie zich in het donker bevindt, gaat het licht tegemoet.

'Ad Lucem' is het mooie thema van de Heiligdomsvaart die vandaag begint. Het licht tegemoet gaan, is een positieve vooruitblik voor iedereen die zich in een donkere situatie bevindt.

Ik denk dan vandaag heel speciaal aan onze deken Mathieu Hanneman, die momenteel een donkere periode in zijn leven doormaakt. Het licht van de Heiligdomsvaart wordt voor hem overschaduwed door zijn eigen ziekte en het recente sterfgeval in zijn naaste familie. We hoeven er de komende dagen niet voortdurend over te spreken. Maar vandaag bij de openingsviering wil ik hem een extra hart onder de riem steken. We bidden voor hem dat aan het einde van de tunnel licht mag schijnen en dat hij over niet al te lange tijd al zijn taken als deken van Maastricht en inspirator van zoveel mensen weer op mag nemen.

De beeldspraak van de tunnel mogen we ook in een veel breder perspectief zien. Er zijn veel mensen die het gevoel hebben dat ze in het duister tasten. Er heerst in onze samenleving een breed gedragen gevoel dat we in een onzekere tijd leven. Er is sprake van een economische crisis, waarvan niemand weet of we het ergste gehad hebben of dat de grootste klap nog moet komen. De regering heeft op veel terreinen bezuinigingen aangekondigd, waardoor mensen moeten vrezzen voor hun baan. Als we over de grens kijken zien we in veel landen politieke onrust, waarvan de gevolgen tot in ons eigen land merkbaar zijn. Ik denk aan Griekenland. Aan de Arabische landen rond de Middellandse Zee. Ik denk aan de Maastrichtenaar, die in een Iraanse gevangenis zit en van wie

BISDOM

ROERMOND

niemand zeker weet of hij nog leeft.

En als we in eigen huis kijken, dan kunnen we niet anders dan constateren dat de Kerk ook door een donkere periode gaat. Dan doel ik niet alleen op de misbruikschandalen uit een vaak ver verleden, die ons het schaamrood op de kaken bezorgen. Ik denk ook aan de vele mensen die volledig onverschillig geworden zijn voor de boodschap van het evangelie. Het kan ons het gevoel geven dat we in een donkere tunnel rijden, waaraan geen einde lijkt te komen.

En dan begint opeens vandaag die Heiligdomsvaart. Met dat werkelijk prachtige thema: Ad Lucem. Het licht tegemoet. We gaan een prachtig feest vieren met vlaggen en muziek. Met cultuur en vieringen. Met gebed en lichtjes. Vele duizenden mensen zullen de komende tien dagen naar deze stad komen om iets van dat feest mee te maken.

Voor de één is het een pelgrimage met een diep religieuze betekenis. Een ander komt vooral voor het randprogramma. Dat is prima, want wat ook ieders intentie is: de Heiligdomsvaart brengt mensen samen. Zoals de deken in een interview met stadskrant De Ster zei: "De Heiligdomsvaart verbindt". Dat is mooi gezegd. De komende dagen mogen we met z'n allen samenkomen om ons met elkaar te verbinden.

Als Limburgers en Maastrichtenaren zijn we daar goed in. Maar dit gaat verder dan carnaval of het Preuvenemint. Tijdens de Heiligdomsvaart komen we op de eerste plaats samen rond het graf van Sint Servaas. Dat doen we, omdat hij het was die 16 eeuwen geleden voor het eerst het Licht van het christelijk geloof in deze regio liet schijnen. Zijn hele leven stond in het teken van de verkondiging van het evangelie. Hij bracht mensen bij God, bij het licht dat het geloof in ieders leven kan laten schijnen.

Als we op pelgrimstocht gaan naar het graf van Sint Servaas, dan gaan we dat licht tegemoet. Dan mogen we het gevoel hebben dat er een einde komt aan elke tunnel. Hoe donker of langgerekt soms ook. Aan het einde wacht het licht, dat Christus is. Ooit zullen we dat allemaal ervaren, als we thuis komen in het hemels vaderhuis.

Tijdens ons leven mogen we lichtpuntjes zien in kleine dingen om ons heen. De vriendelijke lach op straat. De uitgestoken hand die iemand ons reikt. Maar ook in de saamhorigheid die we tijdens een evenement als deze Heiligdomsvaart mogen ontmoeten. De schoonheid van de verschillende kunstuitingen. Of in het feit dat mensen die wat verder van de kerk staan, zich toch enorm inspannen voor de ommegang of een van de andere programmaonderdelen.

Het zijn lichtjes aan de horizon die ons duidelijk maken dat het helemaal niet zo slecht gesteld is met onze samenleving. Dat we niet aan een tunnelvisie moeten lijden. Maar dat we mogen leven vanuit de gedachte dat er altijd hoop is. Dat er altijd nieuw licht gaat schijnen.

De vorige paus heeft een keer gezegd: "In het diepst van de nacht, begint de nieuwe dag."

Je kunt een tunnel maar tot de helft ingaan. De andere helft ga je er weer uit. Het licht tegemoet. Ad Lucem. Ik hoop en bid – op voorspraak van de heilige Servatius en de andere stadsdevoties – dat de komende dagen veel mensen mogen ervaren dat Christus het licht dat ons allen tegemoet schijnt. Amen.

+ Frans Wiertz
bisschop van Roermond